

Written by - முனவைவர் த. மகாலட்சுமி, முனவைவர் பட்ட மலையாளர் (யு.ஜி.சி.), உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, சன்னை - 113 -

Monday, 30 April 2018 16:48 - Last Updated Monday, 30 April 2018 16:51

வாழ்ந் து வந் தனர் என பததை த்தொல காப பியத தால அறிய மூபிக்றது. இது பற்றி முன்னரே கூறிப் பிடப் பட்டது. 'என்ப', 'என்மனார் புலவர்', 'யாப்பறி புலவர்', 'தொன்மொழிப் புலவர்', 'கூறியறிந்தோர்' எனத் தம் காலத்திற்கு முன்னுள்ளோரதைத் தொல்காப்பியர் தம் நூலில் கூறிப் பிடுகின்றார். தமிழின் பல இலக்கணக் கோட்பாடுகளைத் தமக்கு முன்பிருந்த இலக்கண ஆசிரியர்கள் கற்றியுள்ளதாகத் தொல்காப்பியர் எடுத்துக் காட்டுவது, தமிழ் மிகு பழங்காலத்திலேயே இலக்கிய இலக்கணச் சமீபமென்றிருந்தது என்பதை அறியத் துணைபுகிறது. இதுவும் தொல்காப்பியத்தின் சிறப்பாகும். இடசை சங்கத்தாராகும் கடசை சங்கத்தாராகும் தொல்காப்பியம் இலக்கணமாக இருந்தது என இறையனார் களவியல் உரையாசிரியர் கூறிப் பிடுவதும் அறியத்தக்கது.

00000000000000000000 00000000 00000

இவ்விலக்கணநூல் நிற்பாயாபில் அமைந்துள்ளது. இது, எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம் என மூன்று பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டது. ஒவ்வொன்றிலும் ஒன்பது இயல்கள் அமைந்துள்ளன. இவ்வியல்களின் பெயர்களாகக் கீழ்க்காணும் பட்டியலில் காணலாம்.

0000000000000000 00000000000000 00000000000000

1. நபின்மரபு கிளவியாக்கம் அகத்திணையியல்
2. மொழிமரபு வற்றுமையியல் புறத்திணையியல்
3. பிறப்பியல் வற்றுமையங்கியல் களவியல்
4. புணரியல் விளிமரபு கற்பியல்
5. தொகமைரபு பெயரியல் பொருளியல்
6. உரூபியல் வினையியல் மயெப்பாட்டியல்
7. உயிர்மயங்கியல் இடையியல் உவமவியல்
8. புள்ளிமயங்கியல் உரியியல் செய்யுளியல்
9. கூற்றியலுகரப் புணரியல் எச்சவியல் மரபியல்

0000000000000000

“எழுத்து எனப்படும், அகரம் முதலானகரம் இறுவாய் முப்பத்து எனப்; சாரந்து வரல் மரபின் மூன்று அலங்கடயை. ”(தொல்.எழுத்து.1)

எனத் தொடங்கும் இப்பகுதியில் உயிர் பன்னிரண்டும், மயெப்பதினெட்டுமாகிய முப்பது முதல் எழுத்துகள், அவைமுறையே கூறில், நடுபில் என்றும், வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் என்றும் பகுக்கப்பட்டுதல், சாரந்து வரும் இயல்புடைய கூற்றியலிகரம், கூற்றியலுகரம், ஆய்தம் என்னும் எழுத்துகள் ஆகியவை பற்றிய செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன. சொல்லின் முதலிலும் இறுதியிலும் வருபவை இன்னின எழுத்துகள் என்பதும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

Written by - முனவைவர் த. மகாலட்சுமி, முனவைவர் பட்ட மலையார் வாளர் (யு.ஜி.சி.), உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, சன்னை - 113 -

Monday, 30 April 2018 16:48 - Last Updated Monday, 30 April 2018 16:51

பெருங்குடி பற்றிய செய்திகளை எடுத்த துரகை கின்றன. எனவே தோன் மகை காலத் திலையே நிலங்களைப் பகுத்து வாழத் தரிந்தவன் தமிழனே என்பதை அறியலாம்.

பெரும்புலவன் பனம்பாரனாரால் தொல்காப்பியப் பாயிரத்திலையே "ஐந்திரம் நிறைந்த தொல்காப்பியன்" என இவர் சிறப்பிக்கப்படுகிறார். வடமொழிக்கு ஐந்திரம் என்ற இலக்கணமே முற்பட்டிருந்ததென்பதும் அதற்குப் பின்னரே பாணினியம் தோன்றியதென்பதும் வடநிலாரும் ஒப்புக் கொள்ளும் உண்மையாகும். தமிழிலக்கணநிலுணர்ச்சி பாயிரத்தின் முற்பகுதியில் "முந்துநில்கண்டமுற்பைபடஎண்ணிப் புலந்தொகுத்தோனே போகக் கற்பனாவல" எனத் தள்ளித்தின் உரத்தமையால், சங்க காலத்துக்கு முற்பட்ட தமிழிலக்கணநிலம் முழுவதும் அவர்கண்டவர் என்பதும், அந்நிற்பொருள் முழுவதையும் தாம் முற்பைபடத்தினார் என்பதும், விரிந்துகிடந்த நிற்பொருளைத் தம் நுண்மான நுழைபுலத்தால் - அகன்ற ஆழமான அறிவால் தொகுத்துக் கற்றியமையால் இந்நிலம் எவ்வகைக் கற்றற்றற்று விளங்குகிறது.

மக்கள் பெருக்கத்திற்குக் காரணமாயிருந்த தொல்தமிழ்க் குடியினரிடத்தே, அத்தன்மகைக்கேற்பக் காதலும் வீரமும் சிறந்திருந்தமையால் அவ்விருண்டையும் நுனித்தறிந்து வரையறை செய்து விரித்து பசுவதே பொருளதிகாரம் ஆகும்.

பொருள் இலக்கணத்தில் அகம் புறம் என்பகுத்தபாகுபாடு என்றும் எங்கும் பொருந்தி வருவது சூட்டத்தக்கது. அகப்பொருள்க்கும் புறப்பொருள்க்கும் இலட்சியநோக்கில் உயர்ந்த மரபுகளைப் படத்தளித்தது தொல்காப்பியம். முன்பே நாம் கண்டதுபோல, வாழ்க்கைக்கும் அதன் மொழிவழிவெளிப்பாடாகிய இலக்கியத்திற்கும் இணைப்புப் பாலமாக நின்ற வழியத்தைத் தது தொல்காப்பியரின் மனமையைக் காட்டும். இலக்கியப் பொருளை, அகம், புறம் என இருபெருங்குறுகளாகப் பிரித்து அவைகளைத் திணை, துறை என்பகுக்கும் ஒழுங்கமைந்த, சபைபமான அமைப்பு வறூ எந்த மொழியிலும் இல்லலை.

அகவாழ்வு என்பது, இல்வாழ்வு, இல்லறவாழ்வு, உள்ளத்தால் வாழும் உணர்வு வாழ்வு. புறவாழ்வு என்பது அகவாழ்வில் இருந்து கிளர்ந்து விரிவாக்கமுற்று உலகவாழ்வாகத் திகழ்வது. அகவாழ்வு இல்லையெனில், புறவாழ்வு இல்லலை. அறம் என்பதன் தோற்றமே அகவாழ்வின் தோற்றம். அறம் தழுவிய அகவாழ்க்கைகளைகள் என்பபட்டது. 'கை' என்றால் ஒழுக்கம் என்று பொருள். 'கோள்' என்றால் கொள்ளுதல் என்று பொருள். அறத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ள அகவாழ்க்கையாகிய இல்வாழ்க்கையைப் பற்றி விரிவாகத் தொல்காப்பியம் கற்றுகிறது.

பழங்காலத்திலையே தமிழ் மக்கள் காதலத்தை தயமுறையில் கண்டறியும் பெருணர்வுடன் வாழ்ந்த செய்தியையும் பாரில் தோன்றிய பல்வறூ மக்கட் கட்டத்தினரிடையே மமேபட்டதுத் தோன்றுவதற்கான கண்ணமாய் தமிழரின் முற்பைபடத்திய வீரவுணர்வுச் செய்தியையும் நயம்பட எடுத்த துரகைக்கும் அரிய வரலாற்றுநிலாகப் போற்றப்படுகிறது.

அகத்திணைக்குக்குறிஞ்சி, மல்லலை, மருதம், நயித்தல், பாலலை, பெருந்திணை, கைக்கிளை என்பனும் ஏழ் திணைகளை வகுத்த தொல்காப்பியம் அவற்றின் புறங்களாக, முறையே வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞ்சை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண் என்பனும் ஏழ் புறத்திணைகளையும் அமைத்ததுள்ளது. திணைப் பெயர்கள் தமிழர்கள்க்கு மிகவும் அறிமுகமான மலர்களின் பெயர்கள். தமிழர் வாழ்வாகிய அகம் புறம் என்பனும் இரண்டும் பிக் களால் குறியீடுபற்றமை, இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்ந்த தமிழர்களின்

